



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 111/2018-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 9. februára 2018 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Miroslava Duriša (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátkou JUDr. Emíliou Korčekovou, advokátska kancelária, L. Novomestského 25, Pezinok, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Galanta v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 5 Er 247/2013 (pôvodne vedenom aj pod sp. zn. Er 2794/2000, EX 977/2000) a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. januára 2018 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva

na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Galanta (ďalej len „okresný súd“) v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 5 Er 247/2013 (pôvodne vedenom aj pod sp. zn. Er 2794/2000, EX 977/2000).

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že okresný súd vydal poverenie súdnemu exekútorovi č. 5202*005153 na vykonanie exekúcie pohľadávky sťažovateľa vo výške 14 456,14 € proti povinnému [REDAKOVANÉ] (ďalej len „povinný“) na podklade právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, ktorým bol rozsudok okresného súdu sp. zn. 9 Cb 428/93 z 28. januára 1994. V priebehu vedeného exekučného konania okresný súd zistil, že na majetok povinného bol uznesením okresného súdu č. k. 25 OdK 36/2017-14 zo 4. augusta 2017 vyhlásený konkurz. Na podklade tohto zistenia okresný súd uznesením č. k. 5 Er 247/2013-55 z 29. septembra 2017 rozhodol o zastavení exekučného konania vedeného pod sp. zn. 5 Er 247/2013 a nepriznaní trov exekúcie súdnemu exekútorovi a proti tomuto rozhodnutiu podal sťažovateľ odvolanie. V ostatnom podal sťažovateľ sťažnosť ústavnému súdu.

V podanej ústavnej sťažnosti sťažovateľ namieta celkovú dĺžku vedeného exekučného konania a tvrdí, že „... je obeťou neospravedliteľného porušenia čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a porušenia práva na prejednanie jeho záležitosti - exekučnej veci - v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v danom exekučnom konaní č.k. 5 Er/247/2013 , EX 977/2000 (pôvodne pod č.k. Er 2794/2000 , EX 977/2000) vedenom na Okresnom súde Galanta trvajúcim viac ako 17 ROKOV“. Taktiež poukazuje na to, že „Napriek konkurznému konaniu na majetok povinného od 04.08.2017 exekučné konanie nie je stále právoplatne skončené, sťažovateľ si už nemôže ani len podať prihlášku do konkurzného konania v lehote do 60 dní od vyhlásenia konkurzu (§ 167f ods. 2 zákona č. 7/2005 o konkurze a reštrukturalizácii - súdny exekútor si nesplnil riadne a včas informačnú povinnosť voči sťažovateľovi o vyhlásení konkurzu na majetok povinného, hoc bol k tomu povinný), keďže o existencii konkurzného konania sťažovateľ nadobudol vedomosť až dňa 08.01.2018 , kedy mu bolo doručené uznesenie porušovateľa č.k. 5Er/247/2013-55 zo dňa 29.09.2017... , a teda... podáva túto dôvodnú a zmysluplnú sťažnosť na ústavnom súde.“.

V petite podanej sťažnosti sťažovateľ navrhol ústavnému súdu, aby po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Galanta pod č.k. 5 Er/247/2013, EX 977/2000 (pôvodne pod č.k. Er 2794/2000, EX 977/2000) porušené boli.

2. Okresnému súdu Galanta sa prikazuje v konaní vedenom pod č.k. 5 Er/247/2013, EX 977/2000 konať bez zbytočných prietáhov.

3. [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadosťučinenie v sume 17 000,- Eur, ktoré je Okresný súd Galanta povinný vyplatiť mu do 2 mesiacov od právoplatnosti nálezu.

4. [REDAKOVANÉ] priznáva úhradu trov konania v sume 303,08 Eur...“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom

prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Z obsahu podanej sťažnosti je zrejmé, že sťažovateľ napáda postup okresného súdu v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 5 Er 247/2013, v ktorom bolo uznesením tohto súdu pod č. k. 5 Er 247/2013-55 z 29. septembra 2017 rozhodnuté o zastavení vedenej exekúcie z dôvodu vyhlásenia konkurzu na majetok povinného a taktiež o trovách exekúcie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietahov. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Súčasťou rozhodovacej činnosti ústavného súdu je aj názor (I. ÚS 34/99, III. ÚS 20/00, II. ÚS 32/00, II. ÚS 12/01, I. ÚS 22/01, I. ÚS 29/02, IV. ÚS 37/02, I. ÚS 77/02, I. ÚS 116/02, IV. ÚS 61/03, IV. ÚS 205/03, I. ÚS 16/04, IV. ÚS 102/05), v zmysle ktorého sa ochrana základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušovanie základného práva označenými orgánmi verejnej moci (v tomto prípade okresným súdom v konaní vedenom pod sp. zn. 22 C 130/2009) ešte trvalo. Ak v čase, keď sťažnosť ústavnému súdu došla, už nedochádza k namietanému porušovaniu označeného základného práva/práv, ústavný súd sťažnosť zásadne odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde) bez ohľadu na to, z akých dôvodov skončilo toto porušovanie (II. ÚS 139/02). Ústavný súd teda poskytuje ochranu základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (obdobne aj podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušenie predmetného základného práva ešte trvalo alebo k jeho porušeniu dochádza (I. ÚS 34/99, III. ÚS 20/00, I. ÚS 22/01, II. ÚS 204/03, IV. ÚS 102/05). Uvedený právny názor ústavného súdu je akceptovaný aj judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (Miroslav Mazurek proti Slovenskej republike, rozhodnutie o sťažnosti č. 16970/05 z 3. 3. 2009).

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru môže preto vyplývať aj z toho, že porušenie uvedených práv sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, v ktorom už okresný súd meritórne rozhodol pred podaním sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (II. ÚS 184/06). Ak teda v čase, keď došla sťažnosť ústavnému súdu, už nemôže dochádzať k porušovaniu označeného základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a v rovnakom rozsahu aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd sťažnosť odmietne vychádzajúc pri tom z účelu týchto práv, ktorých spoločným menovateľom je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia orgánu verejnej moci (I. ÚS 145/03, I. ÚS 142/03, I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/05).

V nadväznosti na uvedené ústavný súd konštatuje, že keďže okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 5 Er 247/2013 už rozhodol, a to svojím uznesením č. k. 5 Er 247/2013-55 z 29. septembra 2017, t. j. ešte pred doručením sťažnosti ústavnému súdu, nemohlo už v tomto konaní dochádzať k porušovaniu sťažovateľom označeného základného práva na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, v dôsledku čoho ústavný súd odmieta ním podanú sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. februára 2018